

Εις την ύψωση του Τιμίου Σταυρού

Categories : [ΘΕΟΛΟΓΙΑ](#)

Date : 14 Σεπτεμβρίου, 2017

Ο **άγιος Ιωάννης ο Δαμασκηνός** σε ομιλία του για τον Σταυρό θα αναφέρει: «Ο σταυρός είναι το τρόπαιο του Χριστού, που έγινε βέβαια μία φορά, αλλά τρέπει πάντοτε σε φυγή τους δαίμονες. Πράγματι που είναι τα είδωλα και οι μάταιοι φόνοι των ζώων; Πού είναι οι ναοί και η φωτιά της δυσεβείας; Σβήστηκαν όλα από ένα άγιο αίμα και γκρεμίστηκαν, και μένει ο σταυρός η πολυδύναμη δύναμη, άορατο βέλος, άυλο φάρμακο, παυσίπονο πλήγμα, δόξα γεμάτη όνειδος· ώστε, κι αν μύρια άλλα διηγηθώ για τον Χριστό, κι αν καταπλήξω τον ακροατή μου διηγούμενος μύρια θαύματα, δεν καυχίεμαι τόσο για εκείνα, όσο για τον σταυρό».

Ο **άγιος Γρηγόριος ο Παλαμάς** στην ομιλία του στον Τίμιο και Ζωοποιό Σταυρό λέγει: «Να ακολουθεί ο πιστός τον Χριστό σημαίνει να ζει κατά το ευαγγέλιό του παρουσιάζοντας κάθε αρετή και ευσέβεια. Να απαρνείται τον εαυτό του αυτός που θέλει να ακολουθήσει και να σηκώσει τον σταυρό του, σημαίνει να μη λυπάται τον εαυτό του, όταν το απαιτεί ο καιρός, αλλά να είναι έτοιμος για τον ατιμωτικό θάνατο υπέρ της αρετής και της αληθείας των θείων δογμάτων. Τούτο δε, το να αρνηθεί κανείς τον εαυτό του και να παραδοθεί σε εσχάτη ατιμία και θάνατο, αν και είναι μέγα και υπερφυές, δεν είναι παράλογο· διότι οι βασιλείς της γης δεν θα εδέχονταν ποτέ, όταν μάλιστα μεταβαίνουν σε πόλεμο, να τους ακολουθήσουν άνθρωποι που δεν είναι έτοιμοι να πεθάνουν για αυτούς. Πού είναι το αξιοθαύμαστο, εάν και ο βασιλεύς των ουρανών τέτοιους ακολούθους ζητεί προς αντιμετώπιση του κοινού εχθρού του γένους».

Ο **άγιος Ιγνάτιος Μπριαντσανίνωφ** λέγει ότι «Για κάθε άνθρωπο “ο σταυρός του” είναι οι θλίψεις και οι οδύνες της επίγειας ζωής, θλίψεις και οδύνες προσωπικές. Για κάθε άνθρωπο “ο σταυρός του” είναι οι αμαρτωλές αδυναμίες και τα πάθη, προσωπικά επίσης. Με ορισμένα από αυτά γεννιέται, ενώ άλλα τα αποκτά στην πορεία της επίγειας ζωής του. Ο Σταυρός του Χριστού είναι η διδασκαλία του Χριστού. Μάταιος και ατελέσferος ο σταυρός, όσο βαρύς κι αν είναι, που σηκώνουμε, ακολουθώντας τον Χριστό, αν δεν μεταβληθεί σε Σταυρό του Χριστού. Για τον μαθητή του Χριστού “ο σταυρός του” γίνεται Σταυρός του Χριστού. Ο μαθητής του Χριστού σηκώνει ορθά τον σταυρό του, όταν παραδέχεται ότι οι θλίψεις είναι απαραίτητες για την μεταμόρφωσή του, την ομοίωσή του με τον Χριστό και την σωτηρία του. Η καρτερική άρση του σταυρού σου είναι η καθαρή θέαση και επίγνωση της αμαρτωλότητάς σου. Σε αυτή την επίγνωση δεν υπάρχει αυταπάτη. Απεναντίας, αν ομολογείς πως είσαι αμαρτωλός, αλλά βαρυγκωμάς για τον σταυρό σου, αποδεικνύεις πως έχεις επιφανειακή γνώση της αμαρτωλότητάς σου».

Ο **άγιος Νικόλαος Καβάσιλας** σε λόγο του σημειώνει: «Γιατί δεν συμμετέχουμε και στις πληγές και τον θάνατο του Κυρίου. Αλλά μόνος Του σήκωσε αυτόν τον αγώνα, και, όταν επρόκειτο να στεφανωθεί, τότε μας έκανε κοινωνούς Του. Είναι και αυτό χαρακτηριστικό της άρρηκτης φιλανθρωπίας Του και μάλιστα όχι παράλογο και ανακόλουθο. Γιατί μετά τον Σταυρό ενωθήκαμε με τον Χριστό. Πριν τον θάνατό Του δεν είχαμε τίποτε κοινό μαζί Του. Εκείνος ήταν Υιός, και μάλιστα αγαπητός. Εμείς ελεεινοί και δούλοι και εχθροί κατά το φρόνημα. Όταν όμως πέθανε και δόθηκε το λύτρο και καταστράφηκε το δεσμοτήριο του διαβόλου, τότε αποκτήσαμε την ελευθερία και την υιοθεσία και γίναμε μέλη της μακαρίας εκείνης Κεφαλής. Από τον Σταυρό και έπειτα γίνονται και δικά μας όσα ανήκουν στην Κεφαλή».

Ο **άγιος Ιουστίνος Πόποβιτς** ερμηνεύοντας στην επιστολή προς Φιλιππησίους “τους εχθρούς του σταυρού του Χριστού” γράφει: «Αντίθετα στην ζωή εν Χριστώ στέκει η ζωή χωρίς τον Χριστό και ενάντια στο Χριστό. Αυτή ζουν οι αντίπαλοι του Χριστού, “οι εχθροί του Χριστού”. Μπορούν να υπάρχουν τέτοιοι; Μα ο σταυρός του Χριστού είναι η σωτηρία του κόσμου από τον θάνατο, από την αμαρτία, από τον διάβολο, από την κόλαση. Ο σταυρός είναι η “δύναμη του Θεού” και η δόξα του Θεού, γι’ αυτό είναι και ανθρώπινη δόξα και δύναμη. Ο σταυρός του Χριστού είναι θεμέλιο της νέας ζωής, της αιώνιας ζωής, θεμέλιο όλου του ευαγγελίου και της πίστης και της ελπίδας. Ναι, είναι η δύναμη του Θεού, με την οποία οι άνθρωποι νικούν όλους τους θανάτους, όλες τις αμαρτίες, όλα τα κακά. Και το ότι υπάρχουν άνθρωποι ενάντιοι στο σταυρό, τούτο είναι αξιοθρήνητο. Και οι εχθροί του σταυρού του Χριστού είναι πρωτίστως εχθροί του εαυτού τους, αλλά και των άλλων».

1. Ι. Δαμασκηνού Ε.Π.Ε. τομ. 9 σελ.79

2. Γρηγ. Παλαμά Ε.Π.Ε. τομ. 9 σελ. 307

3. Αγ. Ιγνατίου Μπριαντσανίνωφ Ασκητικές Εμπειρίες Β΄ σελ. 95

4. Περί της εν Χριστώ ζωής Αγ. Νικολάου Καβάσιλα Εκδ. Ιερού Ησυχ. Ευαγγελιστής Ιωάννης Θεολόγος Σουρωτή Θεσ/νίκης σελ. 39

5. Αγ. Ιουστίνου Πόποβιτς, Ερμηνεία της προς Φιλιππησίους επιστολής Εκδ. Εν πλω σελ. 163.

(Πηγή: hristospanagia3.blogspot.gr)